

Familie (blog 20)

Afgelopen zaterdag was er voor het eerst een familiedag van de familie Minnema. We kwamen samen in Oranjewoud met koffie en oranjekoek. Daarna hadden we onder leiding van een gids een rondleiding langs de huizen, tuinen en bossen van het landgoed. We sloten af met een heerlijke lunch. Het was bijzonder om na lange tijd weer bij te praten met de neven en nichten en de ene oom die nog leeft. Tegelijkertijd merkte ik ook hoe ingewikkeld familie is en hoe gebeurtenissen uit je jeugd een leven lang kunnen doorwerken.

Diezelfde complexe situaties kom ik ook tegen in mijn gesprekken met mensen. Soms vraag ik wel eens waarom kinderen niet even bijspringen als het financieel moeilijk is. Uit het gesprek dat dan volgt, begrijp je dat de jeugd van de kinderen vaak niet zonder problemen is verlopen. Ze hebben angsten opgelopen, weerstand tegen hun ouders, woede over hoe de situatie thuis hun leven heeft beïnvloed. De problemen van de ouders zijn meestal niet ongemerkt aan hen voorbijgegaan. Ze zijn blij dat ze, eenmaal volwassen, hun eigen wegen kunnen gaan. Dat zorgt ervoor dat ze niet meteen enthousiast zijn als één van die ouders hen om hulp vraagt.

Tegelijkertijd kom ik ook jonge mensen tegen die hun ouders blijven helpen en ondersteunen, ondanks alles wat er gebeurd is toen zij klein waren. Ze zijn loyaal, soms te loyaal, als het ten koste gaat van hun eigen leven. Ze blijven op zoek naar erkenning en waardering van hun ouders, zoeken naar liefde binnen de familie.

Familie heb je niet zelf uitgekozen. Je wordt erin geboren of in ieder geval groei je ermee op. Het kan zorgen voor banden van vertrouwen die onverbreekbaar zijn. Het is een groot geluk als je weet dat je altijd terug kunt vallen op broers en zussen, vaders en moeders, opa's en oma's en soms ook ooms en tantes. Dan is familie een sterk systeem en een vangnet op momenten dat het moeilijk is. Familie is soms een bron van pijn, omdat de mensen van wie je het meest verlangt dat ze van je houden, dat niet kunnen of niet kunnen uiten. In zo'n situatie gun ik mensen vrienden en buren die ervoor hen zijn en die hen kunnen dragen als de dagen zwaar en donker worden.

Het raakt me altijd als Jezus in het evangelie zegt tegen zijn leerlingen: "Jullie zijn mijn moeder en mijn broers, jullie zijn mijn zussen, jullie allemaal die het woord van God horen en doen." Het is een mooie opdracht voor onze geloofsgemeenschap om elkaar te laten ervaren dat we zijn als broers en zussen. We worden door Jezus zelf uitgenodigd om elkaar bij te staan en lief te hebben.

*Pastor Lysbeth Minnema,
22 oktober 2019*